

Громадська організація

МАЙДАН СТРИЙЩИНИ

БУДЬ АКТИВНИМ: ВСЕ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ТЕБЕ

- «Лицарський ідеал нашої давнини – у невсипущій діяльності і в русі, а звироднілий соціалізм – «у святім і тихім спокою» (Д. Донцов)
- «Всякий народ повинен мати своїх воїнів, щоб поручити свою долю і безпеку не чужинець кому, а своєму воїнству...»
- «Провід – це зовсім інша порода людей. І розумом, і серцем, і волею. Мають вони шляхетність, мудрість та відвагу. Шляхетного – не купиш, мудрого – не обдуриш, мужнього – не злякаєш».

Обіжник травень 2015 р.

Шановні Стрияни!

Нова українська влада, яка виникла на крові героїв Небесної Сотні і яка мала на початку свого існування величезний кредит довіри народу України, вже понад рік не виправдовує наших сподівань. До цього часу ми не маємо юридичного завершення розслідування подій на Майдані. Колишні можновладці Януковича не лише не понесли відповідальності за свої злочини, але все частіше повертаються до країни і навіть беруть участь у вирішенні державних проблем від імені української держави як то робить сумно відомий Медведчук під час переговорів з сепаратистами з так званих ЛНР та ДНР. Програма реформ, затверджена у Верховній Раді України коаліційною угодою, реалізується вибірково або в інтересах певних олігархічних груп. Або в інтересах наповнення за будь яку ціну державного бюджету за рахунок подальшого зубожіння більшої частини населення України. В країні продовжується процес росту податків, тарифів та цін. Не випадково прем'єр – міністр України нещодавно заявив, що «нам вже нема з кого більше дерти». Короста корупції та хабарництва продовжує нищити державний апарат.

І все це відбувається на тлі фактичної війни, яку веде наша держава на Сході. Але, якщо з боку Росії ця війна є гібридною, то з боку України її можна назвати, м'яко кажучи, дивною. Дивним є те, що й досі війну прикривають назвою «антитерористична операція». Дивним є збереження дипломатичних відносин з державою-агресором. Дивним є те, що досі не притягнуті до кримінальної відповідальності особи, які допустили захоплення сепаратистами та російськими військовими Криму, міст та сіл Донбасу. До речі, багато хто з них спокійно продовжує службу у державних органах України або отримує спецпенсії як колишні державні службовці або працівники силових структур. Дивним, якщо не сказати більше, є той факт, що Президент України має комерційну власність на території держави – агресора, яка сплачує величезні податки до бюджету Російської Федерації, з якого фінансується вбивство кращих синів та дочок українського народу. Злочинним є те, що лише у травні 2015 року Кабмін України прийняв рішення про припинення військово-економічної співпраці з Російською Федерацією.

Війна все більше перетворюється у приватну справу відносно

невеликої групи патріотів України. В той час, коли вони проливають свою кров на фронті або віддають весь свій вільний час волонтерській справі, державні діячі та вище керівництво Збройних сил України підписують ганебні та неконституційні Мінські угоди, здають все нові українські міста окупантам. За час з серпня 2014 по лютий 2015 року українська армія зазнала кілька важких та болісних поразок, кожна з яких лишається раною у серці кожного свідомого українця. Кожна така поразка підриває бойовий дух не лише військових, але й суспільства в цілому. А звідти і наростання хвилі байдужості і небажання багатьох українців іти до лав Збройних сил. Державні діячі замість кардинального вирішення цих питань приймають неадекватні рішення.

Так у квітні-травні 2015 року були демобілізовані із Збройних сил України військовослужбовці, призвані за мобілізацією у березні-квітні 2014 року. На час їх звільнення згідно з чинним законодавством діяло правило, згідно з яким демобілізовані особи не можуть бути повторно мобілізовані без їх бажання протягом шістьох місяців з часу демобілізації. Нині влада замість того, щоб навести лад у діяльності військкоматів, знищити корупційні схеми ухилення від мобілізації і за рахунок цього забезпечити виконання планів мобілізації, намагається скасувати згадану норму законодавства, що дасть можливість проведення повторної примусової мобілізації (умовно кажучи на другий день після демобілізації особи).

Шановні стріяни!

Сьогодні в Україні є два головних ворога – це байдужість і безвідповідальність. Не будемо байдужими!

Вимагаємо від влади:

1. Завершення в стислі строки розслідування злочинів часів режиму Януковича та передачі справ до суду.
2. Притягнення до кримінальної відповідальності посадових осіб Генеральної прокуратури та МВС України, які винні у порушенні строків проведення розслідувань.
3. Повного виконання вимог законодавства України з питань люстрації та відсторонення колишніх чиновників вищого рангу часів Януковича від участі у вирішенні державних справ.

Всі закони і державні програми мають бути не тільки і не стільки націлені на бізнесові інтереси, а й чітко відповідати на ключові питання як ініційовані зміни сприятимуть:

- зростанню сучасної легальної зайнятості та скороченню безробіття
- зменшенню масштабів та глибини бідності, особливо серед працюючих
- скороченню розриву між соціальними стандартами України та країн – нових членів Євросоюзу.

4. Заслухати на відкритому засіданні Верховної Ради України звіти парламентської коаліції та Кабінету міністрів про виконання коаліційної угоди та програми реформ в Україні.

5. Переглянути рішення НКРЕ України про збільшення тарифів на житлово-комунальні послуги з урахуванням висновків депутатської комісії про економічну необґрунтованість цього рішення.

6. Змінити податкову політику в Україні за рахунок введення податків на надприбутки олігархів та на предмети розкоші.

7. Посилити контроль за ціноутворенням в галузі продовольчих товарів, не допускати порушень Порядку формування цін на продовольчі товари та медикаменти, щодо яких запроваджено державне регулювання, встановленого Постановою Кабміну України від 17 квітня 2008 р. N 373.

8. Негайно вжити всіх необхідних заходів для проведення всебічного та повного аналізу всього ходу Антитерористичної операції з залученням незалежних військових експертів та представників громадянського суспільства.

9. Притягнення до кримінальної відповідальності осіб, незалежно від займаних ними посад, які є винними у військових поразках та масовій загибелі українських вояків.

10. Відмови від спроби закріпити у законодавстві можливості проведення повторної примусової мобілізації у стислі терміни.

11. Проведення детального аналізу часткової мобілізації в Україні з викриттям корупційних схем та недопущенням необґрунтованого звільнення від мобілізації.

Слава Україні!

В боротьбі переможемо!

Вишиванка – код і оберіг

Започатковане у Чернівцях свято розмалювало вишивкою всю Україну.

Сьогодні Україна стоїть супроти авторитаризму, корупції, бідності, соціальної нерівності і роз'єднаності. Та ми поступово йдемо до успіху.

21 травня 2015 року, в день вишиванки, набули чинності закони про декомунізацію нашої держави.

Та є багато подій та речей, які об'єднують Україну. Ми здатні бути

прикладом найкращих традицій - від дитини у вишиванці до родини у вишиванках.

Вишиванка українська, вишита з молитвою, розмальовує Україну кольоровою ниткою. На наших вишиванках мають бути всі кольори. Має бути чорне і червоне, жовте і синє, а загалом – кольорове майбутнє, яке ми вишиваємо своїми руками.

«Але майбутнє тому і майбутнє,

Що має бути, щоб не було!»

(Ліна Костенко)

БУТИ ВОЛОНТЕРОМ

Блаженні милосердні, бо вони зазнають милосердя
(Нагірна проповідь Ісуса. Єв. Від Матея, 5;7)

На вулицях нашого міста, особливо під супермаркетами та біля церков часто бачимо людей зі скриньками для збору пожертв. Хто ці люди, чому вони простоюють не одну годину, закликаючи жертвувати на АТО? Про це і не тільки про це поговоримо сьогодні з волонтерами «Майдану Стрийщини». Така почесна місія лежить на цих людях – допомагати нашим АТО-вцям.

Розмовляю з керівником групи волонтерів **Іриною Сікорою**. Саме Ірина постійно напоготові зустрітися з кожним, хто хоче допомагати в зборі коштів чи продуктами нашим військовим. Прошу її пояснити, чому зараз люди стали менше жертвувати на АТО.

- Чим займаються волонтери в нашому місті, скільки чоловік задіяно в волонтерстві, як ви їх підбираєте?

Насамперед скажу, що бути волонтером дуже почесно і відповідально. Не кожна людина готова стати волонтером. Скласти разову пожертву – так, але систематично бути задіяним в цьому не може або й не хоче. Але ж хто за нас це зробить? Ми всі сьогодні повинні проявити свідомість і кожен із нас мусить щось зробити для перемоги. Іноді трапляються неочікувані ситуації, коли до нас в штаб приходять просити допомоги різні люди. Треба зрозуміти, що ми стараємося зібрати допомогу в першу чергу тим, хто воює. А в цих людей залишилися вдома сім'ї з дітьми. Про них теж стараємося не забувати. Але для того, щоб щось дати, треба, щоб і нам хтось пожертвував оце «щось». Взагалі хочу сказати, що Україна вразила увесь світ отим своїм милосердям. Ми, українці, дуже добрі і водночас милосердні. Сьогодні прийшов час, коли наша біда стала в основному нашою проблемою. Світ досі не дуже активно допомагає Україні, вважаючи це лихо тільки нашим.

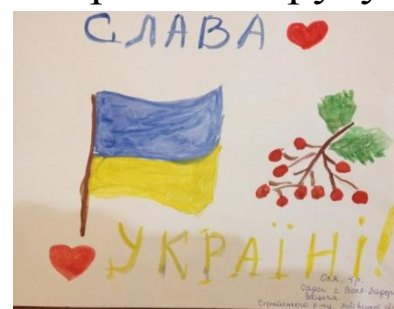
Україна з кожним днем несе великі втрати. І тому зараз допомогти фронтові повинно стати обов'язком кожного українця. На сьогодні наша організація налічує біля 30 волонтерів, яких ви можете побачити в тому числі під супермаркетами. Якщо в когось виникає сумнів щодо того, чи справжній це волонтер, раджу подивитися його посвідчення, завірене підписом голови та печаткою нашої організації, скринька для збору пожертв має бути опечатаною, а сам волонтер має на собі відповідну камізельку. Якщо в когось виникають якісь сумніви або підозри, раджу відразу повідомляти наш штаб в Народному Домі.

- А як ви стали волонтером, з чого все почалося?

Я прийшла в штаб під час Майдану, чоловік заагітував. Він сам був у охороні Майдану, чергував і вночі також. Я мала своє розуміння того, як залучати людей до волонтерства. Таких людей, як я було досить, щоб їх об'єднати для спільної праці.

Ми вирішили себе ідентифікувати. Тому придумали однакові камізельки і почали збирати кошти під супермаркетами. Крім того, треба було чергувати в штабі. Якщо людини не знаєш, важко її переконати телефоном прийти і займатися якимось суспільним обов'язком. Взаєморозуміння з нашою церквою, яка дуже багато допомагає фронтові, спрощує завдання збору пожертв. Ми всі працюємо для однієї мети. Спочатку ми шукали, як залучити кошти. Пробувала робити вдома різні жіночі прикраси. Потім з однодумцями пішли по школах і вчилися у дітей робити синьо-жовті браслети зі стрічок на руку. Спілкуватися з дітьми було дуже просто і приємно. Якби ви бачили з яким бажанням і натхненням діти виготовляли ці обереги! В них треба повчитися цієї щирості і віри, що саме їхній оберіг здатний захистити воїна від ворога. Нам бракує цієї безпосередності та віри.

Велика заслуга як батьків, так і вчителів в тому, що діти наші такі щирі та добрі. Це ж наші маленькі громадяни. Ви ж знаєте, як наші військові очікують в посилках дитячих малюнків. Більше, ніж самої передачі. Всі бліндажі завішані цими малюнками.

- Як ви вважаєте, що перешкоджає багатьом людям стати волонтерами?

Свідомість. Низький рівень свідомості. Мені не соромно стояти зі скринькою під супермаркетом чи біля церкви, бо я це роблю не для себе. Моя думка така, що сьогодні ми всі маємо стати волонтерами. Я б ніколи не попросила для себе – соромно, а для хлопців з АТО – ні.

- Чи завжди люди відгукуються на ваше запрошення волонтерити?

По-всякому. В нашій організації є люди, які працювали ще до мене. Коли їх попрошу почергувати, завжди відгукуються. Є й такі люди, які підуть раз-два, а потім не приходять, соромляться. Люди до цих обов'язків відносяться по-різному. Люди мають різну свідомість і характер. Наша сусідка, старша жінка, від початків АТО прасувала військову форму. Пам'ятаєте Майдан? Ми тут всі працювали як один кулак. В нашому місті крім нашої є інші волонтерські організації. Мені чомусь завжди здається, що хтось робить більше і краще за нас. Та так порівнювати не можна. Ми всі робимо одну справу. Коли людина думає, що їй за цю працю потрібно заплатити, - вона не туди потрапила. Ми всі повинні працювати як одна команда. Якось один тренер сказав, що коли його команда виграла – це перемога команди, якщо програла – це його поразка.

- Ви бачите, що зараз надходження на організацію зменшилися. Як на вашу думку можна покращити ситуацію?

Я б запропонувала зараз продавати на ярмарці різні вироби, не обов'язково печиво. Простий розрахунок: якщо кожен стриянин жертвував би раз в місяць 30 грн., то за ці пожертви ми могли

б купити не лише взуття для наших хлопців в зону АТО. В декого з наших волонтерів сини воюють теж, як наприклад у Олександра Сікілінди.

- Що ще входить в обов'язок волонтера, крім збору пожертв?

Волонтер повинен вміти представити свою роботу, розповісти про свої обов'язки. Крім того, під час чергування в штабі дзвонять по телефону до іменинників в зону АТО, вітають з днем народження. Нажаль, не маємо всіх дат, але хлопці, приїжджаючи у відпуску, приходять подякувати.

- А яким ви бачите волонтерство в перспективі?

В такому вигляді, як воно існує в нас зараз, волонтерство має відійти і змінитися. Ми спілкуємося з багатьма подібними організаціями. Зараз для мене волонтерство – це збір коштів для купівлі медикаментів, форми, берців, миючих засобів, багато чого іншого. Маємо бути вдячні всім людям, які щось жертвують. Наші волонтери – це золоті люди, з якими я б пішла в розвідку.

Не треба проходити повз скриньки для збору пожертв. Кожен повинен себе спитати: «Що зробив особисто я? Зараз люди менше жертвують. Коли до нас приходять мобілізовані хлопці і мені їм нічого дати, мені стає соромно. Часом можна почути, що волонтерів не треба. А хіба не волонтери закрили першу амбразуру на початках війни? Як без них? Почалося літо. В зоні АТО спека неймовірна, питної води не вистачає. Якщо будемо байдужими і не допоможемо забезпечити наших хлопців водою, повірте, буде дуже велика біда. А волонтери їдуть, інколи під обстрілами й везуть цю дорогоцінну воду. Ми не маємо права бути байдужими через ріст цін та подорожчання комунальних платежів. Це не виправдання. Згадайте, коли почався Майдан, у нас на віче приходило багато людей. Поступово ця кількість зменшувалася. На Донбасі постійно народ пасивно спостерігав що відбувається. В що вилилася ця пасивність?

Зараз маємо переселенців зі Сходу України. Їм теж потрібна допомога. Є різні люди, з різними потребами. Тут може допомогти

волонтерська організація. Ми знаємо проблеми наших воїнів. Зараз їм потрібні шкарпетки тонкі, футболки, труси. В деяких містах труси шиють. Це можна робити і в нашому місті. Взимку наші жінки в'язали теплі шкарпетки. Зараз потрібно закупити матеріал і шити труси. Сподіваюся, що серед нас знайдуться швеї, які зможуть розробити лекала і по них навіть вдома можна шити труси різних розмірів. Це така наша думка. Подібна ситуація була з тактичними рукавицями. То наші волонтери, хто чергував, пороли старі шкіряні речі і віддавали цю шкіру для пошиття рукавиць. Тепер наші бійці забезпечені рукавицями. Взагалі ми чекаємо від наших громадян ідей, але однієї ідеї замало, потрібно діяти.

Ми робимо стрічки з написом «Я люблю Стрий». Ці стрічки поширюємо за пожертви. Пропонуйте щось своє. Кошти від цих виробів будуть використані на АТО. Кожен з нас має якийсь свій обов'язок, роботу. Волонтери свій вільний час жертвують на громадське служіння. І ці люди нічого не вимагають для себе. Вимагати завжди легше, ніж віддавати.

А ось думки деяких волонтерів, людей, які своєю допомогою служать Україні, наближають час її перемоги у війні.

Ігор Ковердан. Волонтерить майже від самих початків Майдану. Про своє волонтерство розповідає:

-Я за фахом інженер-технолог. Поки не працюю. На Стрийському Майдані був з самого початку. В Київ на Майдан їздив двічі. Тоді й відгукнувся на пропозицію прийти в штаб спротиву допомагати. Мені запропонували стати волонтером – це для мене мій фронт. З того часу я долучився до шляхетної справи і сина свого заохотив. Моєму синові зараз 14 років, закінчив 8-й клас. Дуже віруючий хлопчик. Ми разом приносили в штаб спротиву теплі речі. Він стояв зі мною під супермаркетом і ми разом збирали пожертви для наших захисників в зоні АТО.

- А як ви можете пояснити зменшення надходжень для наших вояків?

Я тримаю зв'язок з хлопцями з зони АТО. Знаю їхні потреби. Зараз держава почала більше давати на фронт, але без волонтерів не обійтись. Причину такого «заспокоєння» бачу в тому, що частина людей повірила, що є перемир'я. Також дуже велике розчарування у діючій владі. Коли я стою зі скринькою для пожертв, то прошу в людей дати хоча б одну гривню. Скоріше відгукуються пенсіонери.

В цей же час молодь сидить в барі і попиває недешеве пиво. Така свідомість.

- Чи відчували ви якусь незручність, коли збирали кошти?

Зовсім ні. Мабуть, це закладено з дитинства. Мій дідусь належав до патріотичного товариства «Сокіл». Він був сільським інтелігентом. Наша вся родина дуже патріотична. Мене від малечку цікавила наша історія. Тому Майдан – це закладено з дитинства. Що зможу, те буду робити. Такий вже в мене характер, коли знаю, що в когось біда, мушу допомогти. В моєму розумінні патріот – не той, хто вигукує патріотичні гасла, а той, хто робить конкретну справу.

Звертаюся до всіх: не зважаючи на те, як держава ставиться до нашої армії, ми мусимо щось робити для армії. Мені особисто неприємно дивитися, як наші керівники держави випинають груди, а армія голодна і роздягнута. Часом опускаються руки. Через мародерів теж руки опускаються. Реально в армії не платять 1000 грн. щоденно за бойові дії, не дають необхідної допомоги. Як християнин не маю права засуджувати, але мене обурює злодійство. Сьогодні уникнути спокуси - на рівні подвигу. Один чоловік мене спитав, чи справді ці кошти підуть за призначенням. У відповідь я запропонував йому прийти в штаб і прослідкувати весь ланцюжок куди поділися гроші.

Двоє дівчат у «Фуршеті» жертвували продукти для наших бійців в зону АТО. Зовсім діти, ну десь по років 16 - 17. Навіть назвати себе не хотіли. Бувають люди, які жертвують свідомо, без претензій на подяку. Але люди різні. Українці швидко спалахують,

але й швидко гаснуть. Ніхто за нас не збудує держави. Зараз ми не повинні заглядати, що робиться чи не робиться в Києві. Треба починати наводити порядок на місці.

Моя співрозмовниця п. **Марія Гнатів.**

- Що вас привело в штаб волонтерів?

Бути волонтером мене намовила Галя Андрєєва, яка прийшла з такою пропозицією на засідання Союзу Українок. Я пенсіонерка, але то хибна думка, що в пенсіонерів багато часу. Однак для такої справи в мене завжди буде час і бажання, бо хто, як не я. Такий час прийшов. Коли почалася військова агресія, я стояла зі скринькою в «Фуршеті» і одна жінка кричала, що не дасть на «Майдан Стрийщини» ні копійки, а я кажу їй, що збираю кошти для учасників АТО. То вона кинула гроші в скриньку. Запам'яталася молода подружня пара, яка на мою пропозицію пожертвувати, закупила дві великі сумки продуктів. Хай їм Бог дає набагато більше.

- Які ваші спостереження?

Ми стояли в супермаркетах. Одночасно спостерігаю і аналізую як то наші люди готові чи неготові щось пожертвувати. Люди середнього статку жертвують більше і охоче. Є люди заможні, яких я знаю, не жертвують нічого. Нам ніхто не допоможе, якщо ми будемо байдужими. Нехай знають ті, котрі сьогодні висиджують по кнайпах, що вони «благоденствують» за кошт тих воїнів.

- Яке ваше враження від зустрічі з нашими воїнами, які приїжджають із зони АТО?

Чергуючи в штабі, побачиш і почуєш не одне. По-перше, я перестала звертати увагу на національність. Коли ті хлопці з АТО приходять в штаб, я завжди дивлюсь в їхні очі. В них ангельські

очі. Захоплююся їхньою мужністю, кмітливістю і винахідливістю. Я ніколи не чула від них нецензурщини. Дуже мене обурює, коли молодь матюкається. Молодь повинна знати, що матюки – це мова варварів.

- Яка ваша думка, - чому на Сході виникла така ситуація, що Захід мусить захищати Схід?

Коли я була мала, то чула від родичів про голод в Східній Україні, як людям висипали зерно в Збруч. Я тоді вчилася в початкових класах. У нас на почесному місці вдома була книжка. Але й книжки були різні. Тоді за книжку можна було поїхати на Сибір. Це був час, коли одне говорилося вдома, інше в школі. Йшло роздвоєння моралі дитини. Тому велику роль в становленні дитини відігравали батьки. Мене вдома вчили релігії і правди.

Особливо батько звертав увагу на історію. Потім, маючи власну сім'ю, я цього ж вчила своїх дітей. Вони повинні знати правду. Саме брехня завела Союз у глухий кут. Люди в основній масі не знали правди про стрийську тюрму, про замордованих патріотів. Потім ми з дітьми ходили на цвинтар помолитися за ці невинні жертви. Мої діти росли свідомими українцями. Більшовицька пропаганда була приречена від самого початку, бо базувалася на брехні. Ось і ситуація на Сході сталася такою, бо тамтешній люд не знав правди (а, може, й не хотів знати). Вічно це тривати не могло.

Там було засилля матюків, горілки, брехні, які принесли «освободітелі». Їх тримали в «чорному тілі». Брак культури. Нарід має збудитися зі сплячки. Вже зараз ситуація є іншою і багато з тих людей «прозріли».

За нас ніхто не зробить те, що ми маємо зробити самі. Хто, як не ми? Всім хочу побажати щастя, здоров'я, многая літ. (Як завжди, пані Марія вміє на завершення підняти настрій).

Розмовляла Лідія Ковальська

В спілці постійна робота

Спілка солдатських матерів і дружин зареєстрована 13 березня 2015 року.

Створена з метою захисту інтересів родин учасників АТО, внутрішньо переселених осіб, військовослужбовців, мобілізованих.

Волонтери нашої організації розпочали свою роботу із молитви і хресної дороги спільно із матерями, дружинами, дітками та учасниками АТО, яку провели на Страдецькій горі с.Страдч.

Дякуємо отцю Мирону, отцю Василю (Успенська церква) за спільну молитву і підтримку.

За час існування спілки волонтери неодноразово відвідували наших поранених героїв у Львівському військовому шпиталі. Завдяки допомозі медичного персоналу кардіологічного відділення СЦМЛ, ЗСОШ № 9, меценатам було зібрано кошти на закупівлю ліків, йогуртів, кефірів, вологих серветок для наших поранених хлопців. Особлива подяка Василю Батько, (с.Ланівка) яка є справжнім патріотом та чистою серцем людиною. Щотижня вона відвідує наших хлопців у шпиталі. Своїми руками готує випічку і солодощі, пельмені для хлопців. З усмішкою і добрим серцем підтримує наших героїв. НЕХАЙ БОГ ТЕБЕ БЛАГОСЛОВИТЬ, ВАСИЛИНКО!!!

При спілці організовано групи психологічної підтримки для дітей учасників АТО та переселенців.

Дякуємо нашим психологам, які віддано посвячують себе добрій справі: Ліді Янів, Наталі Слінкіній, Ірині Яців.

У спілці постійно надаються консультації родинам учасників АТО з приводу отримання пільг, земельних ділянок, матеріальної допомоги, медичної допомоги та консультації медиків. Завдяки зверненням до благодійників та організацій було надано матеріальну та медичну допомогу учасникам АТО (Андрій Гук,

Дмитро Юрович, Здирко Василь, Дулиш Любомир, Панчук Валерій).

Написано звернення в Міністерство Оборони з приводу невиплат зарплат військово - службовцям.

Висловлюємо подяку всім, хто долучився до збору речей для діток учасників АТО, переселенців, а також італійській діаспорі за дитячі речі. 16-ом сім`ям надана допомога у вигляді продуктових наборів (картопля, закрутки і т.д). Звертаємось до благодійників і меценатів підтримати та допомогти хворій дівчинці Скольській Вікторії , батько якої на даний час мобілізований. Дитина потребує термінового лікування з приводу пухлини мастоїдального відростку. А також невідкладного лікування потребує дитина учасника АТО Кецика Василя. Хлопчику 11 місяців, проведено оперативне втручання з видалення нирки. Дитина потребує подальшого лікування з приводу нефробластоми іншої нирки.

Прохання до всіх родин мобілізованих та демобілізованих з приводу будь-яких питань звертатися до нашої спілки. Спільно будемо шукати шляхи вирішення Ваших питань.

Усіх небайдужих, хто хоче допомогти нашим воїнам АТО, їх сім`ям, а також кому потрібна наша підтримка та допомога звертайтеся за телефонами :

- з приводу юридичних питань, земельних ділянок – Шпіцер Марина \моб.тел. 066-28-23-139; 063-52-14-563\

- з приводу медичної та психологічної допомоги - Жданова Оксана \моб.тел. 066-65-30-178; 096-677-95-03\

- з приводу допомоги та оздоровлення родин учасників АТО – Стельмах Валентина \моб. тел. 099-122-76-64\

- всім, хто бажає фінансово підтримати родини учасників АТО, звертатись до Драпалюк Ірини \ моб.тел. 050-72-43-541\

**Благодійні пожертви
на підтримку мобілізованих зі Стрийщини
з 1 березня 2014р. по 31 травня 2015р.**

Громада	Село	Сума в грн.	Сума в валюті
Громада	Братківці	2706,00	
Парафія УАПЦ	Воля Довголуцька	2395,00	
Парафія УГКЦ	Воля Довголуцька	550,00	
Громада	Гірне	23020,00	50 євро
Парафія УАПЦ	Голобутів	1840,00	
Парафія УГКЦ	Голобутів	3370,00	
Громада	Грабовець	470,00	
ЗОШ	Дашава	1602,00	
Громада	Малі Дідушичі	1500,00	
Громада	Добрівляни	2614,00	
Громада	Добряни	592,00	
Громада+ЗОШ	Долішне	1047,00	
Громада	Дуліби	3501,00	
Громада	Завадів	1017,00	900 євро
Сільська рада	Загірне	300,00	
Громада	Заплатин	3487,00	
Громада	Зарічне	1314,00	
Громада	Йосиповичі	1890,00	
Громада	Конюхів	5000,00	
Громада	Лани Соколівські	105,00	
Громада	Лисовичі	475,00	
Школа НВК	Миртюки	1276,00	
Громада	Миртюки	430,00	
Парафія УГКЦ	Монастирець	200,00	
Громада	Моршин	26341,00	
Громада	Нежухів	33768,00	

Парафія УПЦ	Піщани	252,00	
Громада	Підгірці	1539,00	
Громада	Подорожнє	834,00	
Громада	Пятничани	901,00	
Громада	Райлів	3685,00	
Громада	Розгірче	2285,00	
Громада	Сихів	714,00	
Громада	Слобідка	500,00	
Громада	Станків, Довге	495,00	
Громада	Верхня Стинава	1000,00	
Громада	Нижня Стинава	500,00	
Громада	Стрільків	1200,00	10 доларів
Громада	Стриганці	412,00	
Громада	Фалиш	1006,00	
Громада	Ходовичі + ГВС	50,00	5 доларів

**ПРИДБАНО ДЛЯ МОБІЛІЗОВАНИХ
ЗА КОШТИ СТРИЙСЬКОЇ ГРОМАДИ**

Придбано	Кількість	Сума (ГРН.)
з 01.03.2014р. по 31.05.2015 р.		
Бронежилети	26	87100
Тепловізор	2	121307
Мікроелектростанція	1	3 247
Електрогенератор	3	6903
Прожектори	10	402
Бензопилка	1	640
Військова оптика	15	27 800
Прилади нічного бачення	9	79 555
Електродрель	1	450
Радіостанції	5	1 480
Ліхтарики налобні	30	1 060
Форма камуфляжна захисна сітчаста	50	6 600
Форма камуфляжна (костюми)	4422	70 755
Берци полегшені	96 пар	28 083
Гумові чоботи	146 пар	7684
Утеплювач до чобіт	20 пар	560
Шльопанці	140 пар	1 255
Майка	22	1 100
Устилки для взуття	200	410
Труси	101	1520
Шкарпетки	2070	8 869
Бандана	50	625
Карімат	235	20 126
Ремонт техніки та інше для в/ч 2847		212 160
Подушки для в/ч 2847	215	16 000
Тельняжки	20 шт.	820
Термоштани	150	11050
Гольф до форми	220	12750

Аптечки для солдат	150	680
Дощовики	32	4489
Пилки по дереву	5	443
Лопати	20	1680
Сокира	5	735
Медикаменти, кровоспинні		20139
Куртка камуфляжна	41 шт.	14120
Кальсони	250 шт.	8260
Рукавиці флісові теплі	402	13022
Ремонт техніки в АТО		9850
Шапки	100	2200
Берци зимові	192	60560
Балаклави	200	7250
Джгути медичні	150	6000
Камуфляжна сітка		6099
Намети для АТО	2	1253
Ліхтарі з батарейками	27	2664
Розгрузка	21	2020
Миски для купання	10	458
Ремкомплект		1000
Термобілизна	60	7500
Оргтехніка для 24 омб		5500
Скоби металеві, цвяхи, дріт		1485
Навігатор для ДУК	1	771
Навігатор для 24 омбр	1	3500
Спальні мішки (Німеччина)	10	95євро +70 доларів
Валянки	12	720
Електро матеріали та інструменти		4295
Спальні мішки (з них – для ДУК – 20 штук)	75	13340
Рюкзаки	12	2400
На пальне для транспортування 2-х реанімобілів та техніки в зону АТО		11000
Укомплектування реанімобіля		3815

Допомога батальйону ОУН		23000
Електронасос	1	860
Каліметровий приціл	2	1750
Кепки камуфляжні	25	1125
Технічні комбінезони	13	1950
Рукавиці тактичні	80	5384
Допомога добровольчому батальйону «Січ»		3000
Допомога 72 омб (Волноваха – 1)		1500

ПАМ'ЯТАЙМО

Список мобілізованих зі Стрийщини, які загинули

Коваль Павло, м. Стрий; **Штинда Микола**, м. Моршин; **Безручак Андрій**, м. Стрий; **Лі Артур**, с. Ходовичі, **Жилін Руслан**, м. Червоноград (батьки живуть в Стрию), **Брус Тарас**, с. Баня Лисовицька. **Бурдяк Юрій**, с. Завадів

Список поранених та травмованих в зоні АТО

Смолянин Володимир, Арнаут Ігор, Микитін Василь, Стельмах Віктор, Мельник Микола, Срогий Роман, Талама Ігор,	Табачук Руслан, Калікін Віктор, Іванів Василь, Малишкін Віталій, Шевченко Роман, Дулиш Володимир, Долішній Степан, Юрович Дмитро,	Здирко Василь, Сенько Василь, Семенін Руслан, Лучко Олег, Печар Андрій, Гук Андрій, Панчук Валерій Сапочев Євген,
---	--	--

ДОПОМОЖИ ПОРАНЕНОМУ ЗЕМЛЯКУ

- Калікін Віктор 5167 4900 1413 1883 Ощадбанк
- Микитін Василь 5168 7572 7137 8392 Приватбанк
- Юрович Дмитро 4149 4978 1584 6946 Приватбанк
- Сенько Василь 5168 7572 6336 7718 Приватбанк
- Гук Андрій 5167 4900 3429 1964 Ощадбанка
- Лучко Олег 5167 9911 0183 1277 АльфаБанк
- Семенін Руслан 5168 7572 8613 0093 Приватбанк

Список бійців, які пропали безвісти: Гураль Олег

Присвоєно звання

ГЕРОЯ УКРАЇНИ ЗАГИБЛИМ СТРИЯНАМ

АНДРІЮ КОРЧАКУ ЮРІЮ ДЯКОВСЬКОМУ

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ! ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

Волонтери

Шніцер Ярослав

Локтєв Андрій

Корчак Юрій

Дубляник Назар

Ковердан
Ігор

Олег

Пасяка Ярослав

Скоропад Олег

Циб Ілларіон

Медюх Олег

Дирик Тарас

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «МАЙДАН СТРИЙЩИНИ»

82400, Львівська обл., м. Стрий, вул. Народна, 8 st.maydan@gmail.com www.smaidan.jimbo.com

Наші реквізити: ЕДРПОУ / ДРФО 39527322, Львівська філія ПАТ КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК «ПРИВАТБАНК», МФО 325321 Розрахунковий /рахунок № 26007053827960

Тел.. 093 42 90 519